

[Undervisningsministeren.]

fra sig på seminarierne, men at også andre instrumenter kunne blive hørt, vil jeg kun sige, at så må man håbe, at harmonikaspillet ikke bliver for fremtrædende; det ligner jo orgelspillet til forveksling.

Over for fru Ellen Strange Petersen skal jeg erkende, at jeg har accepteret udvalgets indstilling vedrørende adgangen til frivillig undervisning i musik, og jeg har gjort det uden sorg. Men når fru Ellen Strange Petersen ligefrem vil slå mønt af sin glørværdige indsats i så henseende, synes jeg, jeg må sige, at der forekommer mig ikke at være nogen påfaldende harmoni, når det var så vanskeligt at nå igennem med så begrænset et besparelsesforslag, der vedrører den frivillige undervisning, sammenholdt med de meget kraftige forslag til besparelser, som er indeholdt i den af det konservative folkeparti fremsatte spareplan i politisk-økonomisk udvalg. Disse besparelser gik langt ud over det, som politisk-økonomisk udvalg vedtog, og indebar en forøgelse af holdstørrelserne med 2 hele vejen. Et synspunkt, som jeg forstår fru Ellen Strange Petersen havde i denne forbindelse, var, at dette ville være uden pædagogiske betænkeligheder. Jeg tror, det er en betragtning og et synspunkt, som mange vil finde særpræget, og som de vil studere med betænkelighed.

I øvrigt takker jeg ordførerne for tilslutningen her ved anden behandling.

Ellen Strange Petersen: Jeg tror, at ministeren har lagt mere i mine udtalelser, end rimeligt er. Det, jeg gjorde, var at fremhæve betydningen af, at undervisningsudvalget fik mulighed for at arbejde med et besparelsesforslag og komme med ændringer til det, og alle er jo enige om, at disse ændringer har gjort det bedre, end det oprindeligt var fra ministerens hånd. At jeg så siger, at jeg bestemt tror, man kunne gå videre ad den vej og opnå store besparelser inden for hele undervisningsområdet, er en anden sag. Men det vil jeg da tro, at ministeren langs ad

vejen vil blive enig med os i, for ministeren må erkende, at der foregår misbrug, og at det må være både ministerens og undervisningsudvalgets opgave at prøve at komme disse misbrug til livs.

Undervisningsministeren (Knud Heinesen): Det er klart, at der i en så hastigt voksende sektor, som undervisningsområdet har været i de senere år, er kommet gevækster af forskellig art, som med rimelighed kan skæres bort, eller hvor der med rimelighed kan foregå en sanering. Derom består ingen tvivl, og det er et spørgsmål, som drøftes omhyggeligt med lærerorganisationerne i disse dage. Men når fru Ellen Strange Petersen ligefrem vil fremhæve, at tidsfaktoren, dette, at man havde god tid til at behandle et besparelsesforslag, virkede befordrende for størrelsen af den besparelse, man fik frem ved behandlingen, synes jeg igen, at det harmonerer skidt med, hvad vi så i politisk-økonomisk udvalg.

(Kort bemærkning).

Ellen Strange Petersen: Jeg vil bare understrege, at det i hvert fald har været befordrende for klimaet, og jeg tror, at de interesserede parter har været tilfredse med, at de har kunnet komme i udvalget og fremsætte deres synspunkter, inden beslutningen var truffet. Det er mit indtryk, at det bl. a. er det, der savnes stærkt nu fra forskellige sider.

Undervisningsministeren (Knud Heinesen): Også jeg kan kun beklage, at det ikke var muligt inden drøftelserne i politisk-økonomisk udvalg at tale med lærerorganisationerne om det forslag, som nu er til forhandling, med dem. Det hænger sammen med, at dette forslag ikke var indeholdt i regeringens første spareoplæg til politisk-økonomisk udvalg.

Hermed sluttede forhandlingen.